

cessitat de l'existència dels dos organismes. El que convé, que obrin mancomunadament i a l'uníson, que s'apoin mutuament i que com instruments diferents d'una mateixa causa, surti l'un o l'altre, segons convingui en cada moment, o surlin l'un i l'altre si el cas ho requereix.

En canvi tenim el propòsit de *no anar a fer* el que alguns es temen i fins ja alguns han dit, o sigui d'utilitzar el Col·legi per a fer ús de representacions contra els que no vulguin sindicar-se. NO, això no ens ho hem proposat, perquè al SINDICAT volem que l'entrada sigui espontània i lliure, però que els companys en sentin la necessitat pels beneficis que els hi ha de reportar, que hi entrin per convicció reflexiva pel que se'n pugui prometre i sinó per l'exemple de lo que els altres en beneficien ja de fet, i a més per altruisme, per amor als companys o sigui per companyonia. Això és el que nosaltres, els que avui tenim la direcció del SINDICAT, desitgem; però entenguin bé els companys, que nosaltres no som més que els mandatari de la majoria, que és qui governa, i si volen que aquesta majoria no pensi diferentment, convé que hi actuïn amb la seva veu, la seva influència i el seu vot.

Amb el fet, doncs, que acabem de comentar, resulta que de quatre col·legis provincials que hi ha a Catalunya, ja en tenim tres al nostre costat: el de Tarragona, que espontàniament li tinguérem des del primer moment; el de Lleida, que fou conquistat pels nostres companys del SINDICAT, després d'una lluita encarnissada, amb unes eleccions en les quals tinguérem una gran majoria; i el de Barcelona, que hi ha vingut amigablement, com hem dit. Ara ens falta el de Girona. Que prenguin exemple, tant els companys incondicionals del Col·legi, que recelosos s'han posat enfront nostre, com els companys del SINDICAT, i que vegin el procediment que més els convinqui, puix d'una manera o altra hem d'anar junts. *Ara és la seva!* podríem dir, recollint la frase del Dr. Vidal, de Palafrugell.

Ja que hem parlat de beneficis obtinguts, bo serà que a manera de balanç fem un resum de lo obtingut pel SINDICAT en l'any que porta d'existència.

En l'esfera individual, s'ha obtingut evidentment un major respecte al metge i als seus drets, pel que es refereix a l'ordre moral; i en quant a l'econòmic, majors rendiments. Això és més palpable en els companys de fora, alguns dels quals han vist augmentar notablement els seus ingressos, sense augmentar el treball, ans bé, dismi-

nuir-lo moltes vegades, puix que, pagant a part els extraordinaris, els clients són menys exigents que quan no els pagaven. Si molts altres no han obtingut tan bons resultats, ha sigut algunes voltes per covardia, per falta de decisió o per no saber-se posar d'acord els diferents companys d'una mateixa població o d'una comarca.

Es veritat que l'augment d'honoraris ha sigut motiu de conflictes, ja per poc tacte dels companys alguna vegada, ja per trobar-se l'ambient més refractari; però a part de què la majoria se han resolt i altres estan en camí de resolució, quasi sempre hi han sortit guanyant els companys i quan no, la classe, puix si els pobles no s'han sotmès a les exigències del company, les han acceptades iguals o majors en relació a un altre.

En les capitals els efectes no són tan immediats, però així i tot, en general tot aquell qui ha volgut aprofitar-se'n, n'ha pogut treure profit, puix ha trobat el públic preparat i més propici que d'ordinari, per les campanyes del SINDICAT.

En l'esfera de la col·lectivitat, s'ha obtingut de moment, la Reforma de les Tarifes d'Accidents del Treball, la derogació, cooperant amb entitats semblants, del decret d'En Ruiz Zorrilla sobre el reconeixement dels títols de metges estrangers sense reciprocitat, la instauració de la Mutualitat; llimar aspresas entre companys, amb tendència a una major companyonia en benefici de tots. També ha intervingut el SINDICAT en favor de clients que es veien atropellats per companys mal aconsallats i als qui se'ls ha fet entrar en raó en ares de la justícia. Aquesta s'ha procurat que resplandís per sobre de tot en els actes del SINDICAT, assolint amb això per la nostra entitat un prestigi envejable, lo qual fa que ja no es proveeixi a Catalunya cap plaça que no sigui per mediació de la nostra Borsa del Treball, que la nostra intervenció sigui demanada no sols en aquest assumpte, sinó en tot els conflictes mèdics, no solament pels particulars, sinó per molts municipis. ¡Fins alguns companys que encara no s'han dignat ingressar en les seves files, ens consta que exploten en son profit el nom del SINDICAT, amb un dret ben discutible moralment!

“GERMINASE”

Farina dextrinitzada de cereals frescos
Preparada científicament per a l'alimentació
de nens sans i malalts, i d'adults a regim.
— Adoptada per la Casa de Maternitat de
Barcelona.

Cada pot porta instruccions per a la preparació d'un bon Germinase.

Dipòsits: Centres d'Especialitats de Barcelona.— Pérez Martín i C.^a, Madrid